

Dagmar Seljamäe
– raamatukoist
ajalooõpetaja

Lk 8–9

Osavuskatsed
uues kuues –
jooga-*challenge*

Lk 14

**20 aastat näite-
ringi! Meenutab**
õp Ruti Nõmm

Lk 6–7

meil

Tallinna Järveotsa Gümnaasiumi ajaleht

NR 10 | veebruar 2017 | hind 1 €

Õp Liedemann
meenutab lapse-
põlve

Lk 10–11

Kokandusduellis
küpsetavad õp
Esper ja õp Mark

Lk 23

Bombillaze solist
Kill Kaare on TJG
vilistlane

Lk 12–13

Kui väga tahta, on kõik võimalik!

Anette Antsman
peatoimetaja

Kui oleksite minult kaks aastat tagasi küsinud, kas näen ennast kunagi koolilehe peatoimetajana, oleksin teile naerdes vastanud: „Mina? Ei! On sul ikka kõik korras seal peas?” Aga vot siin ma täna olen, mis on suurimast suurim au. Mina,

tavaline 8. klassi õpilane. Võttes arvesse, et meie toimetus on täis innukaid ja andekaid kirjutajaid erinevatest klassidest, sealhulgas gümnaasiumist, on see, et kokku tulevad ja

Kirjutamisega olen tegelenud vaid paar aastat, mitte rohkem. Kui päris aus olla, siis leiab paar minu kirjutist ka netiavarustes hõlju- mas, aga see selleks.

Mul on tegelikult väga hea meel võtta enda peale selline suur vastutus, sest see kooli- ajaleht on üks jube vinge projekt! Veel vingem on

see, et kokku tulevad ja tööle asuvad väga erinevad kirjutamisest huvitatud inimesed nii põhikoolist kui gümnaasiumist. Me saame suure rõõmuga raamatukogus kokku, kirjutame oma artikleid hingega ja päriselt tahame seda tööd teha.

Järveotsa koolil on väga vedanud, et meie kallis „geelekeenjus” õp Ann Aruvee selle kamba neli aastat tagasi kokku pani. Kuigi õp Ann on hetkel beebiga kodune ja raamatukogus ning eesti keele õpetajana ei tööta, jätkab

koolileht ilmumist ja õp Ann juhendab meid jaanuarikuust jälle! Toimetus on parem kui kunagi varem ja me läheme veel suurema hooga edasi!

Ootame oma sõbralikku toimetusse uusi toredaid liikmeid, kes on samasugused kirjutamis- huvilised nagu meie. Infot leiab seinlehtedelt ja raamatukogu uksest. Karta pole vaja! Vaadake kas või peatoimetajat, kes ise alles põhikoolikas. Kui väga tahta, on kõik võimalik! :)

Anette Antsman

TOIMETUS

Peatoimetaja: Anette Antsman (8a)

Reporterid:

Hans-Kaarel Laes (7a)

Mari-Liis Mets (8a)

Romi Kõrgesaar (8a)

Carmen Katariina Sikk (10a)

Jana Budninskaja (10a)

Jaan Joosep Jürimäe (10a)

Frank Kiibus (11a)

Emily Ridal (12a)

Säde Lahtmets (12a)

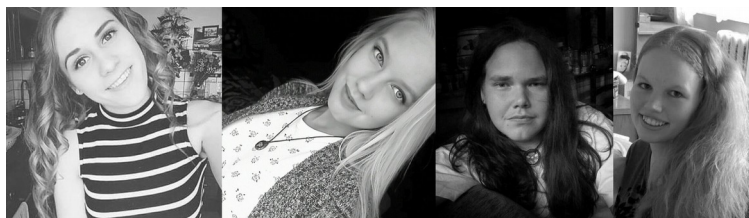

Romi

Anette

Mari-Liis

Hans

Jana

Carmen

Jaan

Säde

Fotod: Emily Ridal, toimetuse liikmed, erakogud

Geelekeenjus, kujundaja ja karja juht: õp Ann Aruvee

Frank

Emily

õp Ann Aruvee

Euroopasse noortevahetusele

Säde Lahtmets

Kas otsite oma ellu seiklusi ja väljakutseid? Kevadel meie kooli lõpetanud neid leidsid selleks hea võimaluse. Nad käisid mitmeid kordi Euroopas noortevahetusel ning soovivad seda vaimustusega ka teistele. Sille Maria Keller rääkis MEILile Erasmus+ programmist lähemalt.

Mida Erasmus+: Euroopa Noored noortevahetus endast kujutab? See on Euroopa Liidu poolt rahastatud programm aastatel 2014–2020, mis on mõeldud noortele. Eri Euroopa riikide noored on 5–21 päeva (oleneb konkreetsest projektist) mõne osavõtja koduriigis, mille jooksul osalevad nad aruteludes, töötubades, grupitöodes jm, mille nad on eelnevalt ise ette valmistanud. Noortevahetus on mõeldud selleks, et noored saaksid uusi teadmisi, sotsiaalselt olulisi teemasid tundma õppida, teiste kultuuridega tutvuda ja muutuksid tolerantsemaks ja sõbralikumaks.

Kellele see mõeldud on? Erasmus+ noortevahetus

on mõeldud kõigile, kes on vanuses 13–30.

Milline on üks projektis osalev vabatahtlik?

Tegelikult pole vahet, oluline on see, et sa oled projekti teemast huvitatud. Muidugi aitab kaasa, kui oled avatud mõtlemisega, sotsiaalne (kui pole, siis projektis osaledes on võimalik seda parandada), avatud uutele väljakutsetele ning suudad kohaneda uute inimeste ja oludega.

Kuidas noortevahetusega liituda saab?

On mitmeid võimalusi. Mina olen saanud tutvuste või sõprade kaudu, aga on olemas erinevad organisatsioonid, nt Seiklejate Vennaskond ja EstYes. Nende kodulehekülgedel on erinevad projektid kirjas ja kui midagi meeldib, tuleb lihtsalt täita vastavad andmed.

Mida on vaja enne osalemist teada ja teha?

Enne osalemist võiks olla tutvunud projekti sisuga: mis seal toimub, kus toimub jne. Kandideerides on üldiselt vaja täita motivatsioonikiri ja tuleb olla ka valmis selleks, et sind ei valita. Projektid pole Eestis väga tuntud ja seetõttu on siin lihtsam saada valituks kui võib-olla mõnes teises riigis, kuid

projektidest saab võtta osa ainult teatud arv iga riigi esindajaid.

Kuidas sa ise noortevahetusele sattusid? Kust selle kohta kuulsid?

Ma sattusin noortevahetusele tänu oma sõpradele ja kuulsin ka nendelt. Üks mu parimaid sõpru hakkas sellega tegelema ja alguses olin skeptiline, aga ise osa võttes sain aru, miks talle need projektid meeldivad.

Mida sa noortevahetuste raames teinud oled ja kus käinud oled?

Mina ise olen käinud tervislikust toitumisest rääkival projektil Itaalia linnakeses Ferraras ning Eestis Palmse mõisas, kus teemaks oli vabatahtlik tegevus. Aga sõber, kes noortevahetusi mulle soovitas, on jõudnud juba 13 riiki, millest kõige kaugem on Türgi. Tema lemmikud olid projektid Ungaris ja siinsamas Eestis Palmse mõisas.

Kuidas projektid sulle meeldinud on?

Mul on kombeks minna projektile mitte midagi oodates, sest siis on suur võimalus üllatuda ja pean tunnistama, et see on iga kord toimunud. Kõige kurvem on see, et iga projektiga saad uusi sõpru,

keda aga hiljem pikka aega ei näe.

Mida on noortevahetus sulle andnud?

Projekt on nii palju imelisi sõpru andnud väljaspoolt Eestit, kes on nõus võtma mind enda juurde, kui ma peaksin kunagi nende riiki sattuma. Lisaks sellele uusi teadmisi, muutnud mu mõttemaailma ja koos sellega ka mind, vabastanud igapäevasest rutinist, andnud võimaluse reisida.

Mis on see, mida ka aastate pärast mäletad?

Eks ma mäletan igast projektist midagi, aga ma arvan, et eelkõige neid inimesi, sest mida rohkem projektidel käid, seda rohkem hakkad kohtuma vanade tuttavatega.

Miks soovitaksid noortevahetusest osa võtta?

Projektid arendavad eriti noori, riikidevahelist koostööd ja suhtlemis- ning esinemisioskust. Need annavad võimaluse kohtuda hästi paljude suurepäraste inimestega ja saada palju uusi sõpru.

Lisainformatsioon:

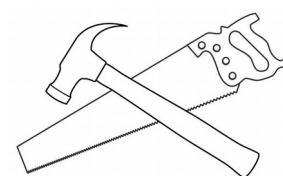
www.seiklejad.org, www.estyes.ee
Konkreetsed pakkumised:
<http://seiklejatevennaskond.blogs.pot.com.ee>, <http://estyes.ee/pakkumised2>

Saame tuttavaks uute õpetajatega

<p>Säde Lahtmets, Carmen K. Sikk</p>	<p>Rääkige palun endast.</p>	<p>Kus te enne töötasite?</p>	<p>Millised on muljed Järveotsast? Mis teile meeldib, mis mitte?</p>
 <p>Aleksandra Di Maio</p>	<p>Alustasin klaveriõpinguid 6-aastaselt. Aastatel 2002–2006 õppisin Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias klaveri erialal. 2006. aastal jätkasin seal õpinguid magistriõppes interpretatsioonipedagoogika erialal, mille lõpetasin 2006. aastal <i>cum laude</i>. Seejärel asusin õppima Itaaliasse L'Aquila Konservatooriumisse doktoriõppesse. Olen edukalt osalenud paljudel konkursidel. Olen esinenud solistina, kammeransamblistina, kontsertmeistrina Itaalias, Saksamaal ja Eestis.</p>	<p>Muusikaõpetajana olen töötanud Itaalias Campobasso algkoolis, klaveripedagoogina Eestis Märjamaa Muusika- ja Kunstikoolis ja Gustav Adolffi Muusikakoolis.</p>	<p>Mulle väga meeldib siin töötada! Kõik meeldib! Toredad õpilased ja kolleegid! Ma armastan oma tööd muusikaõpetajana ja hea meelega tegelen ka mudilaskooriga, kus laulavad 2.–5. klassi lapsed nii eesti, itaalia kui inglise keeles. Arvan, et tulevik on täis muusikat!</p>
 <p>Katri Jõemaa</p>	<p>Elasin enne Tallinna tulemist Kohtla-Järvel. Tallinna tõi mind ülikool, õppisin TLÜ-s saksa filoloogiat, kõrvalerialaks inglise keel. Nüüd õpin jälle, seekord käsitööd ja kodundust, olen 3. kursusel. Olen eluaegne üliõpilane. Liigun palju ühest kohast teise, ma pole veel ka napilt enne neljakümnendat eluaastat suutnud välja mõelda, kes ma olen ja kes ma tahaksin olla. Aga ma ei muretse ja elan päev korraga, ma võin ju plaane teha, aga elul on alati midagi palju põnevamat pakkuda ☺</p>	<p>Olen töötanud erinevates kohtades, õpetajatööd tegin viimati üle 10 aasta tagasi Kohtla-Järvel oma kodukoolis. Viimane pikaajaline töökoht oli tõlgina rõiva-kataloogis, pärast masu töötasin veidi ka ühes mõnuses käsitööpoes. Nüüd õpin ülikoolis ja töötan Järveotsas inglise keele õpetajana.</p>	<p>Mulle meeldib see kool. Üllatavalt tore seltskond on siin, kõik on väga armsad ja vastutulelikud, nii õpetajad kui õpilased. Mulle meeldib töö laste ja noortega, olen ise ka veidi nagu suur laps, kes keeldub täiskasvanuks saamast. Päeva lõpuks olen küll tavaliselt <i>zombie</i>, aga ma tunnen, et see, mida ma teen, on mõttekas tegevus ja sellest on kasu. See on minu jaoks hästi oluline. Ma imetlen ja jäävad lahkeks, südamlikuks, osavõtlikuks ja kellel jätkuvalt on midagi anda. Siin koolis on neid inimesi muide palju. Mis mulle ei meeldi? Ausalt? Lärm ... ☺ Aga see on kool ja sellega tuleb leppida.</p>
 <p>Silvia Velts</p>	<p>Ma olen sündinud Tallinnas, siin lõpetasin keskkooli. 1979. aastal lõpetasin Tartu Ülikooli vene filoloogia eriala. Mul on mees, kaks tüdart ja lapselaps. Õpetajaamet mulle meeldib. Eriti siis, kui ma näen, et minu töö ja pingutused annavad tulemusi.</p>	<p>Minu esimene töökoht oli Tallinna 44. Keskkoolis (praegune Tallinna Mustamäe Gümnaasium), pärast seda töötasin Lasnamäe Üldgümnaasiumis ja sellest õppeaastast töötan siin.</p>	<p>Minu meelest on Järveotsas väga meeldiv, abivalmis ja aktiivne kollektiiv. Õpilased, nagu kõik lapsed, on erinevad, aga töötada nendega on huvitav, kuigi mitte alati kerge.</p>

	Rääkige palun endast.	Kus te enne töötasite?	Millised on muljed Järveotsast? Mis teile meeldib, mis mitte?
 <p>Signe-Britt Sild</p>	<p>Olen õppinud Tallinna Humanitaargümnaasiumis. Peale keskkooli õppisin kosmeetikuks ja sellele lisaks majandust. Laste juhendamise juurde jõudsin oma hobi – tantsimise – kaudu. Olen juhendanud väikeseid tantsijaid juba 12 aastat. Täna õpin ise uuesti Tallinna Ülikoolis ja töötan õpetajana. Oma vaba aega sisustan ma hea meelega raamatuid lugedes, teatris käies ja reisides.</p>	<p>Vahetult enne kooli tulemist töötasin lasteaias õpetajana.</p>	<p>Järveotsa on jätnud väga meeldiva ja positiivse mulje. Kohanemine uue keskkonna ja uute kolleegidega on olnud lihtne. Tänan eriti kõiki teisi algklasside õpetajaid, kes on valmis alati raskuste korral toetama ja aitama. Kooli poolt on loodud hea õpikeskkond ja lisaks õppimisele on väga palju erinevaid huvialaringe, kus lastel võimalus vaba aega veeta ja end arendada. Väga hea kool hea hariduse omandamiseks, peaasi et endal tahtmist jätkub.</p>
 <p>Marianne Koitla</p>	<p>Ma olen 23-aastane, pärit olen Kohilast. Linna kolisin alles mõned aastad tagasi. Ülikoolis õpin praegu magistri viimasel kursusel ja kevadel plaanin selle lõpetada. TJG-s töötan alates 2016. aasta aprillist ja praegu õpetan 2. klassi. Siia kooli sattusin tööle tänu ülikooli praktikatele, mis tuli mul läbida.</p>	<p>Õpetajana ei ole ma varem töötanud. Ülikooli kõrvalt olen olnud klienditeenindaja, akrobaatikatreener ja olen andnud ühele 1. klassi õpilasele eratunde. Aitasin teda lugema ja kirjutama õppimisel.</p>	<p>TJG on jätnud mulle väga hea mulje. Siin on väga sõbralik ja toetav kollektiiv. Uued õpetajad võetakse väga hästi vastu ja aidatakse kõigega. Olen rahul, et siia tööle tulin.</p>
 <p>Triin Lepp</p>	<p>Olen pärit Lääne-Virumaalt. Õpin ülikoolis eelviimasel kursusel klassiõpetajaks. TJG-s töötan alates 2016. aasta augustist, olen 2. klassi õpetaja. Vabal ajal meeldib mulle tantsida ja veeta aega looduses.</p>	<p>Töötasin varem õpingute kõrvalt juveelikaupluses.</p>	<p>TJG-st on jäänud väga hea mulje. Mulle meeldivad tore-dad ja motiveeritud õpilased, samuti on kollektiiv väga toetav ning sõbralik.</p>

Käesolevast õppeaastast töötab meie koolis ka uus tööõpetuse õpetaja **Irina Muraljova**.

20 aastat näiteringi

Säde Lahtmets

Pärast veidikest pausi on näitering Järveotsas tagasi ning tähistab sel aastal oma 20. sünnipäeva! Seda ikka ja alati koos Ruti Nõmmega, kes rääkis rõõmuga MEILile näiteringi töödest ja rõõmudest.

Kas olete kuulnud ütlust „hea on ära käia, aga veel toredam on tagasi tulla“? Mida teie sellest arvate?

Olen kuulnud küll. Ja minu tööst lähtuvalt kehtib see ütlus 100%. Viis õppeaastat direktorina Hiiu maal Emmaste Põhikoolis andis mulle väärtusliku olemiskogemuse, perifeeriakesksema, samas värske mõtlemise.

Kui palju on Järveotsas vahepeal muutunud?

Kõige suurem muutus on see, et viie aastaga on saanud tuttavatest kolmanda, neljanda, viienda ja kuuenda klassi juntsudest pikad kenad neid ning noormehed, keda esmapilgul ei tunne ära. Teine muutus, mida tunnetan, on see, et rohkem kulub energiat konsensuseni jõudmiseks õpilastega. Endiselt on Järveotsa kolleegid väga mõnusad ja meie koolimaja meeldib mulle ka väga, sest olen hilistel näiteringitamistel juba eelmisel sajandil kohanud Järveotsa koolivaimu. Siin viibides on tunne õige.

Üks asi on aga ikka samamoodi – kui olete teie, siis on ka näitering! Millal ja kuidas see üldse alguse sai? Miks te teete näiteringi? Mida see annab?

Tõsi, näiteringitamine mulle väga meeldib. Järveotsa näitlejad käisid ka Emmaste koolis pisikuid levitamas, korraldades ülekooolisi Talvapäevi ja viisid ka menukalt läbi Emmaste Põhikooli 95. sünnipäevaetenduse koostöös hiidlastest staaridega.

Minu esimesel tööaastal (1997/98. õppeaastal) Järveotsas lavastas emakeelepäevaks eesti kirjanikest väikse loo. Näitlejateks olid tollased 10. klassi õpilased, teiste hulgas ka praegune kooli haldusjuht Paul Mesek. Peale etteastet tuli õpetaja Tiina Prangel minu juurde ja ütles, et mul tulevat see hästi välja, hakaku ma näiteringi tegema. Nii see algas...

Esimese koolkonnaga tegime näidendeid põhiliselt tuntud filmidest ja osaraamatud kirjutasimegi käsitsi filmi järgi. Need olid „10 põhjust sind vihata“, „Tänapäeva muinaslugu ehk etevaatust, pointi pole“, „Linnupuur“. „Aastapäevakontsert“ on meelde jäänud võrratute rekviisitidega, mida tegi esinäitleja Ann Aruvee perekond ning „Laenatud brüneti juhtum“ oli väga õpetlik mulle, sest täitsin üht väikest rolli ja unustasin oma lavastajatöö. Selle tulemusel tulin lavale esimeses stseenis ja mängisin ekslikult lõpu ära ning marssisin minema. Lavale jäid peategelased, keda mängisid meie praegune raamatukogujuhataja Ann Aruvee ja õpetaja Marje Liedemanni poeg Ermo Liedemann, ja nad lahendasid olukorra näitlejameisterlikult.

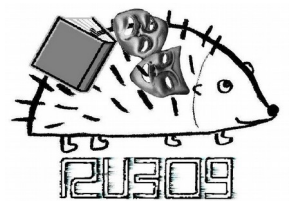
Teise koolkonnaga, kuhu kuulusid ka praegu Järveotsas armastatud matemaatikaõpetajad

Esper Kaar ja Mark Gantsovski, töömeeste teiste etenduste seas lavale ka „Videviku“, mille ettevalmistamine liitis tegijaid. Selles etenduses kasutasime esimest korda nii suures mahus välivõtteplatse ja videomontaaži.

Mulle meeldib näiteringi seltskond, sinna kogunevad teatritelised ja naljasoonega inimesed. Ja kui koostöös tehakse miskit, mis endale ja vaatajatele meeldib, siis tekib erilisel mõnus tunne.

Nüüd teete näiteringi koos oma praeguse kolleegi ja endise näiteringlas Esper Kaarega. Milline oli tema näitlejakarjäär ning kuidas on temaga koos töötada?

Praegune Järveotsa matemaatikaõpetaja ja ERR-i kaameramees keeldus esialgu kategooriliselt lavale minemast. Esper klassidõed meelitasid ta meie hulka, esmalt kaamera- ja helimehiks. Esimesed välivõtted tegime Vargamäel etendusele „Kohustuslik kilo“. Ja nii see läks, et videod ja helindus oli lavastuses super ning lisaks oli Esper viimases vaatuses laval Vargamäe Andresena (teosest „Tõde ja õigus“ I). Annad näiteringile sõrme, võtab käe ja kaasab pere. Samal ajal tegime ka lastelavastust „Kes elab lõngakera sees?“ (osaliselt nukulavastus kinnastega), kus Esper mängis Käpikut. Tegime näitekate vanematele teatriõhtu, kus esitasime mõlemat näidendit ja kahe etenduse vahel vaatasid vanemad jädvustusi parimatest hetkedest proovides. Sel õhtul tuli Esper vanaema minu juurde ja ütles, et tema sooviks ka õppida sellises

koolis nagu Järveotsa. See oli maailma parim kompliment.

Üks väga võimas koostöö oli „Videviku“ lavastamine, kus Esper oli koos koolivennaga helimees. Ka sellel etendusel olid välivõtted, mis salvestati ja helindati. Võttekohtadeks olid miinus 20kraadne Eestimaa mets, realkool, maantee, kus tuli filmida kihutavat Porscheti või renditud uhiuut Volvo XC 60. Video-salvestuste tegemise ajaks oli tavaliselt nädalavaheetus või õhtud peale pikka koolipäeva. Kusjuures kõik nimetatud rekvisiidid organiseerisid näiteringlased ise. Sel ajal oli Järveotsa koolimaja remondis ja me tegutsesime asenduspinnal Akadeemia tee vanas koolimajas koos ühe teise kooliga. Tingimused olid tagasihoidlikud, aga seda nutikamad pidid meie etenduse helimehed olema. Poisid organiseerisid koos Hillari abiga saali projektori ning siis tegid mingitest juhtmetest ja helipuldist sellise mehhanismi, mis töötas nagu kellavärk (kuigi proovis pildus sädemeid). Ja kui ei töötanud, said nad tagasisideks lõoklause „Helimehed seebiks!“, mis oli isegi ühe etenduse pärastpeotordil koos sädemeid pilduvate küünaldega. Tegelikult oli selle lause taga tunnustus, et tõesti annab peedist kvaliteetset heli- ja valgustehnikat teha. Muide, selle etendusega pälvisime peapreemia teatريفestivalil Kanutiaia Kann. Seda triumfi meenutab punane teatrikarikas, mis on meie kooli karikakapis, ning trailer kooli kodulehel.

Juba reaalsmeedia suuna õpilasena paistis Esper silma originaalselt mõtleval loovisiksusena. Vaadake tema filmi „Malekool” kooli kodulehe videogaleriis. Ma pole Esperile päevagi tunde andnud, aga ükskord möödusin nende klassi ukse tagant ja kuulsin teda enesekindlalt esinemas. Temas on esinemisveenvust, millele eelneb suur töö. Ta on väärtuspõhine parima taotleja, kes ei luba endale mugavustsooni. Seetõttu meeldibki mulle väga Esperiga koostööd teha.

Millised näidendid praegu lavastamisel on? Kuidas näiteringi tööd üldse toimub?

Praegu on näiteringis lavastamisel kaks näidendit: noorematega (5.–6. klass) „Saladuslik tsirkus” ja gümnasistidega „Must komöödia”. Näitering toimub teisipäeviti kell 14.05 ja 16.00 aulas. NB! See on tasuta huviring, kuhu on kõik huvilised alates 5. klassist oodatud. Osalejaid on praegu ligi 20. Ma väga armastan neid sãrasilmi. Näiteringist koju minnes on justkui päevavõimimust pühitud. Loodan, et ka näiteringlastel.

Mida te oma tublidest näitlejatest arvate? Kas lavastajal on ka oma lemmikud?

Järveotsa lõpuaktustel, kui näiteringlased lõpetavad, mõtlen tihti, et selliseid enam ei tule. Ja siis algab

uus õppeaasta, kas või Hiiumaal, ja ikka on koolis õpilasi, kes on vahvad näitlejad. Praegu on näiteringis ka kunagiste staaride nooremad vennad. Mulle meeldivad näiteringlased, sest neis on tegutsemistahet, huumorimeelt ja neis peitub mingi saladus, miks nad on näiteringi tulnud. Lavastajana on minu lemmikud need, kes proovis rühmavad tööd teha ja laval naudivad kunsti endas, mitte ennast kunstis. Lemmikud ei puudu kunagi (ka ainetundidest mitte), on huumorimeelega ja suudavad loovalt mõelda igas olukorras ning on kannatlikud tegutsejad parima tulemuse nimel.

Kas te ka ise näitleja rollis olete? Kuidas see teile meeldib?

Olen. Ei meeldi. Mul on puudus, mis segab näitlemist. Ma ei suuda laval mõelda. Ma hakkamõõ õpitud teksti ütleva ise lavakrambis olles. Seda pole tore vaadata ja ise ka ei ole endaga pärast rahul. Mulle meeldib väga lavastaja olla, sest selles rollis tuleb kramp ainult enne etendust. Krambis lavastaja häirib vähem teisi kui krambis näitleja.

Mis teid näidendite valimisel ja lavastamisel inspireerib?

Inspireerivad loetud raamatud, kohustuslik kirjandus (õigemini selle mittelugemine koolis), õpilased, kolleegid, seni kogetu, nähtud

lavastused, kooliteatrite festivalid, muusika ...

Milline on teie enda viimase aja parim teatrielamus?

Pärnu Endlas „Kahe lugu”. Hispaania kirjaniku Galáni sotsiaalselt tundlik tekst jutustab huumori ja inimliku soojusega loo noorest ja harimatust Lolast ja pahurast kirjandusõpetajast Ortizist. Soovitan seda etendust kolleegidele. Õpilastele soovitan Linna teatris etendust „Krabat”. See on samanimelise raamatu põhjal kirjutatud näidend, milles kujutatakse inimlikkust erinevates elusituatsioonides. Lavastus on uuenduslik ja efektne ning väga kaasahaarav igas eas.

Mitme kuu pärast võiksid teie lavastatavad näidendid lavalaudadele jõuda?

Hiiumaal olles elasin talus, kus olid kanad. Neilt õppisin ühe väga hea elutarkuse. Kaagutan siis, kui muna on valmis. Seega, jälgige reklaami, millal kaagutatakse!

Milline tore seik näiteringile mõeldes alati meenub?

Lahe on see, et endiste näiteringlastega käime siiani koos. Meil on välja kujunenud selline žanr nagu näiteringi suvepäevad. Möödunud suvel tähistasime 10 aasta möödumist esimestest suvepäevadest. Lisaks kohustuslikule

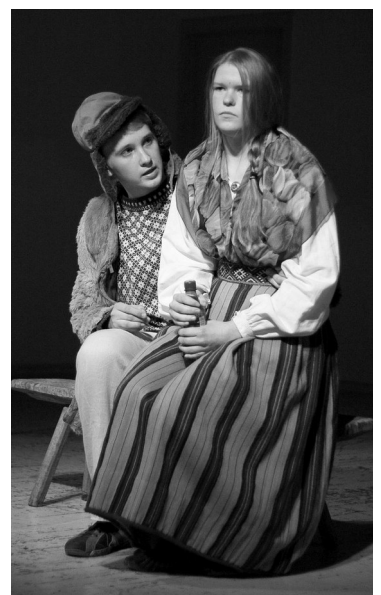
kuidas elad? risküsitlusele järgneb teatral-sportlik programm, kus on naerdud elu suurimad naerud.

Mõned meeldejäävamad hetked:

- Asenduspinnal peale viimast „Videviku” etendust kukub lava rauast kardinapuu alla, kõik jäid terveks. „Videviku” esietendus ei alga, kuigi kõik on valmis. Selgus, et esinäitleja ei saa lavale tulla, sest ninast jookseb lahinal verd.
- Esper ja teised näiteringlased tegid huumorika video meie etendustest ning paroodia lavastajast. Selle video presentatsioon oli oivaline.
- Kannatlikud näiteringlased, kes kooli lähedal elasid ja proovi jooksul ei saanudki lavale, sest kaugemal elavate õpilaste trillimisega läks nii kaua.
- Näiteringlased tulid Hiiumaale suvepäevadele koos elusa kukega.
- Filmimisel jättis uhiuus Volvo XC 60 kustumatu mulje, millest tuli ka mu koerale nimi TiksilandvolvoXC 60.
- Tagasiside üritus, kus saime näitekatega Tammsaare pargis kokku, andsin neile paberirulli ja ise jalutasin minema. Teatud ajaks pidid nad jõudma ühte kohta koos läbitud tegevuste fotodega. Tulemus oli hiilgav ja nad leidsid kokkusaamiskoha ilma ühegi aadressita üles. Elagu loov tegutsesemine!

Õpetaja Esper Kaar näiteringist:

Mina mäletan Ruti Nõmme sellest ajast, kui ma ise veel koolis käisin ja ta täitis õpetajate rolli ning sel hetkel ma teda rohkem ei teadnud. Isiklikumalt tutvusin temaga, kui mu klassiõed mind üheksa aastat tagasi näiteringi smuugeldasid. Ma pean tunnistama, et mul ei olnud alguses mingit huvi näiteringis käia, vaid seda sai kohusetundest tehtud. Esinemishirm oli nii suur ja samas näitering ei tundunud atraktiivne. Praegusel hetkel ja mõned kuud pärast näiteringi algust sain aru, et kui ma ei oleks sinna sattunud või oleksin ära tulnud, siis oleks see olnud minu praeguse elu üks suuremaid vigu. See aura, atmosfäär, hetked ja seltskond olid lihtsalt nii mõnusad, et laupäeva õösel kell 3.00 koolis olla oli mingi hetk täiesti normaalne (kõrvaltvaatajale ilmselt ebanormaalne). Need inimesed, kellega ma seal tutvusin, on üheksa aastat hiljem ikka minu parimad sõbrad. Otseloomulikult on ülimalt suur roll Ruti Nõmmel näiteringi atmosfääri loomisel. Tema oskus inimesi tööle ja mõtlema panna, haruldane huumorimeel ja lakkamatu naer ning sõbralikkus annavad loominguliseks tegevuseks parima aluse. Tema roll minu õpetajaks kujunemisel ja eeskujuks olemisel on väga suur. Mul on väga hea meel, et Ruti on tagasi, sest üks roll meie vahel oli veel puudu – ametlikult kolleegiks olemine. Senimaani on meie koostöö õpetajatena olnud väga hea. Ma tean, et Ruti on alati olemas, kui mul on abi vaja või on mingi probleem, ning ka vastupidi. Poole aasta jooksul on maha peetud pikki ja põhjalikke vestlusi, kuidas veelgi paremini õpetajana edasi minna. Samuti on mul väga hea meel, et sellest õppeaastast alates asus Ruti jällegi näiteringi juhendamata. Praegused näiteringlased on andekad ja mis kõige olulisem – neil on soov näidelda. Ootan väga, kuhu me välja jõuame!

Esper Kaar Vargamäe Andrese rollis, paremal Laura Järvpõld

Näitering toimub igal teisipäeval kell 14.05 ja kell 16.00 aulas. Lisainfot saab õpetaja Ruti Nõmmelt. Oled oodatud!

Dagmar Seljamäe – raamatukoist ajalooõpetaja, kes armastab küpsetada

Mari-Liis Mets

Umbes 13 aastat on meie koolis töötanud vaimukas ja lugemishuviline ajaloo-, inglise keele ja idamaade ajalooõpetaja Dagmar Seljamäe. Saame temaga lähemalt tutvavaks!

Mis on teie lapsepõlve kõige erksam mälestus? Miks just see?

Mäletan eredalt reise oma vanematega, kõige enam Moskvasse. Väikelinna (Pärnu) tüdrukule jättis kustumatu mäles-

tuse, et peatusime tuttavate korteris 23. korrusel. Olin varsti seitsmeks saamas ja kooli minemas ning seetõttu sain pealinnast kingituseks oma esimese käekella, mille sihverplaadil Nu Pagadi hunt võrguga liblikat püüdis. Hea kell oli, kandsin seda umbes 15 aastat.

Kelleks te lapsena tahtsite saada?

Loomaarstiks, sest ma olin tohutu loomade fänn. Jumaldasin kõikvõimalikke elukaid ja lugesin nende kohta igasuguseid teatme-

Õpetaja Seljamäe praegu

... ja ülikooli ajal

teoseid. Lõpuks veenis mind ümber James Herriotti raamatute lugemine, sest sain aru, et surmasüste ei taha ma mingi hinna eest kellelegi tegema hakata – aga loomaarst peaks.

Iseloomustage oma kooliaega kahe sõnaga? Miks just need sõnad?

Tüütu – hulk õppeaineid ja inimesi, millekellega ma ei klappinud. Tore – väikese põhikooliklassiga ühtekasvamine, esimesed tõeliselt head sõbrad.

Mis teie lemmikaine koolis õppides oli?

Ajalugu. Vaatamata sellele, et viis aastat oli mu

ajalooõpetajaks KÕIGE KARMIM õpetaja, keda ma iial kohanud olen.

Kuidas tekkis armastus ajaloo vastu?

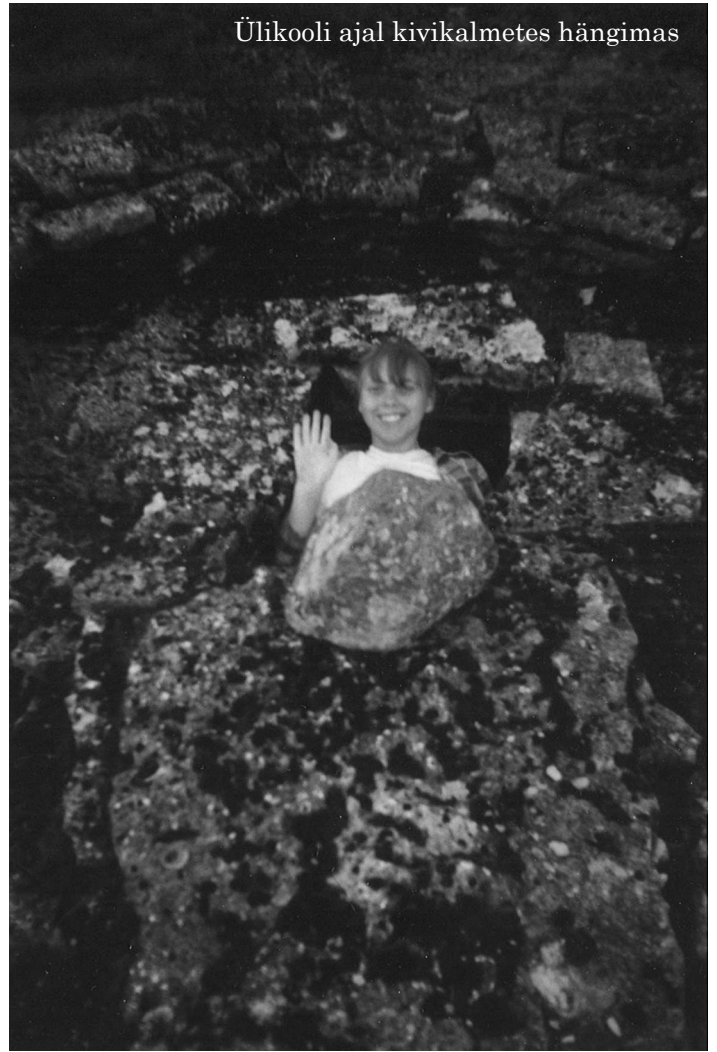
Sellest, et ma tahtsin teada, miks inimesed on niimoodi tegutsenud, nagu nad on tegutsenud. Tahtsin aru saada, kuidas mineviku inimesed mõtlesid.

Millises ajajärgus sooviksite ise elada?

Miks just selles?

Loomulikult tänapäevas või vähemalt viimase mõnekümne aasta sees, sest inimestel, eriti naistel, pole kunagi olnud rohkem turvalisust, vabadusi ja võimalusi kui praegu.

Kas teie arvates on suur vahe klassijuhatajaks ja lihtsalt õpetajaks olemisel? Kumb teile rohkem meeldib?

Vahe on väga suur. Klassijuhatamine on raskem, kuna tähendab paratamatult isiklike suhete loomist suure hulga inimestega, kellega sind ei ühenda miski peale juhuse, mis on teid kokku paisanud. Aga õpetamine on ju äge – saad tegeleda huvitavate teemadega ning otsida uusi lähenemismurki. Iga aastaga saan rohkem teada.

Kas teile meeldib rohkem õpetada põhikooli- või gümnaasiumiõpilasi?

Varem oli mu eelistuseks kindlalt gümnaasium, ent viimastel aastatel tunnen end põhikoolis üha paremini. Tõenäoliselt põhjustab seda gümnaasiumiraskem klasside suurus (38 paratamatult isiklike õpilast).

Millega te vabal ajal tegelete?

Armastan juba lapsest peale väga lugeda. Umbes poole moodustab lugemislaua ajalookirjandus ning selle kõrval reaalsusest põgenemiseks *fantasy*, muu ulme ja krimilood. Mitu aastat olen koolis ka rahvatantsuga tegele- nud. Aeg-ajalt küpsetan – meeldivad keerulisemad retseptid.

Õpetate nii paljusid aineid, milline on teie lemmik? Miks?

Eks ikka ajalugu, eriti antiik- ja keskaeg. Aga kuna küsimus on ainete kohta, siis peaks vastama, et hästi põnev on ette valmistada gümnaasiumi idamaade ajaloo tunde, sest seal on endal niiiii palju avastada.

Kuidas sattusite meie kooli tööle?

Juhuslikult. Nägin ajalehes kuulutust, vastasin ja kutsutigi tööle. Esimesel korral oli päris põnev tulla, sest ma isegi ei teadnud, kus see kool asub. Tallinna tundmata ei kujutanud ma ette, et see linn üldse nii suur

on, et ma saan kuskile ühistranspordiga 25 minutit sõita ☺

Kuidas te ennast 10 aasta pärast näete?

Mulle ei meeldi tulevikule mõelda. Püüan elada hetkes.

Kas teie arvates on parem olla õpetaja või õpilane? Miks?

Muidugi õpetaja, sest täiskasvanutel on rohkem vabadusi. (Rohkem kohustusi ka, aga vabandus on seda väärt.) Näiteks ei pea ma enam matemaatikaülesandeid lahendama ☺

Mida te inimestes hindate?

Intelligentsust.

Pildikesi õpetaja Marje Liedemanni lapsepõlvest

Elasime Tallinna lähedal maal. Üks erilisemaid inimesi minu lapsepõlves oli isa õde ehk vanatädi. Ta oli minu ja mu noorema õe (pildil vasakul), tihtipeale ka naabrilaste jaoks alati olemas, kui ema ja isa pikad päevad kolhoosilaudas või põllul töötasid. Nagu ikka igas tollaegses talus olid ka meil loomad. Lisaks kassidele ja koertele lehm, lambad, siga, kanad ja uhke kirju sabaga kukk.

Meie külas elas veel kaks poissi ja kolm tüdrukut. Põhiliselt möödusid päevad õues. Ilusate ilmadega ununes sööminegi. Suvel aitasime vanematel heina teha, käisime jões ujumas, korraldasime uurimisretki metsa, rappa ja kruusakarjääri, talvel tegime heinamaale liuvälja. Meie maja lakas oli nii-öelda staap. Seal olid laud ja kastid istumiseks, lauamängud, ise joonistatud külakaart ja aarded, mis olime oma retkedelt kaasa toonud. Näiteks rabast leitud põdrasarved, huvitava kujuga oksad ning juurikad, taime-herbaariumid, ilusad silerdavad kivid ja kirsivai- gust sulatatud ehted.

Kui sain seitse aastat vanaks, kolisime Tallinna, aga koolivaheajad veetsime ikka maal. Õppima asusin praegusesse Kalama- ja Põhikooli, keskkoolis käisin juba Õismäel. Minu esimene õpetaja Anne Aug töötab praegugi Tallinna Õismäe Gümnaasiumis. Teises klassis said meist oktoobrilapsed, neljandas aga pioneerid. See oli omamoodi huvitav aeg, sest pioneerid korraldasid oktoobrilastele igasugu üritusi. Pioneeridel olid riviõppused, esmaabi-

võistlused, vanapaberi kogumine. Õppisime ka matkatarkusi. Kõik lapsed käisid koolis koolivormiga, pioneeridel olid punased kaelarätid. Laupäev oli ka koolipäev.

Mulle meeldis väga joonistada ja lugeda. Põhikooli- ja keskkooliajal tegelesin tantsimisega. Lõpuks jõudsin rühma, mille juhendajaks oli tuntud tantsuõpetaja Mait Agu. 1980. aasta Moskva suveolümpiamängude purjeregatt toimus Tallinnas Pirital. Meie tantsurühm osales ava- ja lõputseremoonial. Tantsud seadis Mait Agu filmi „Viimne reliikvia” muusika järgi. Kogu aeg oli pidev kontroll, proovidesse ja esinema pääsesime ainult läbi turvavaravate.

KAKSTEIST PILDIKEST LAPSEPÕLVEST:

1. Saapalugu

Oli lumerohke talv. Olin nii viie- või kuueaastane. Läksime õega naabrite poole. Tee ääres olid tohutud hanged. Ronisin ühe suure kivi otsa ja veeresin sealt teisele poole ülepea pehme lume sisse. Kuidagi viisi ukerdasin välja, aga saabas jäigi hange põhja. Lonkisime koju tagasi, minul ühes jalas saabas, teises ainult villane sokk. Kodus sättis vanatädi mu küdeva ahju ette kuivama, ise aga läks saabast otsima.

2. Jõulud või näärid

Näärivaheaeg algas paar päeva enne aastavahetust. Kõik vanaema-vanaisa viis last saabusid peredega maale. Oli siis vast möllu! Pühad algasid vanaema juhendamisel kuuseoks-

8-aastane Marje

test, põdrasamblikust ja õelilledest pärgade meisterdamisega. Seejärel täitusid toad pühadelõhnadega. Mängisime ka üht enustamismängu. Vanaema pani kruusid lauale kummul. Igauhe alla asetatakse midagi – soolatüki, leiva- viilu, niidirulli, oksarao, sõrmuse, lõngast tite jne. Vanema liigutas tassid teise kohta, aga mängija ei tohtinud piiluda. Siis valisid ühe. Kes sai sõrmuse, pidi järgmisel aastal abieluma. Eriti naljaks oli, kui näiteks mõni laps sai sõrmuse või lõngast tite.

3. Ärge öelge nääri- vanale, kus ma olen

Mu õde kartis millegipärast näärivana. Kui kogu pere pühadelauda istus ja tekkis „oht” näärivana saabumiseks, peitis õde end aegsasti ära.

4. Kuidas ma tulekahju korraldasin

See lugu juhtus siis, kui olin juba koolilaps. Külätee läks meie aia tagant läbi. Tee ääres oli naabrite puuriit ja selle taga kulguga kaetud heinamaa. Kust tuli mul mõtte puuriida juurde lõike teha, ei mäleta, aga õige pea lõõmas puuriit ja ühes sellega

pool heinamaad. Varsti oleks tuli taludeni jõudnud. Õnneks saime naabrimemmede abiga tulekahjule piiri panna. Mind kui küla vanimat last ähvardas keretäis. Õnneks pääsesin valju noomituse ja peenarde rohimise kohustusega.

5. Järelhüüe kiigepuule

Lauda taga heinamaal kasvas jändrik saarepuu. See oli meie kiigepuu. Mingil ajal leidsid suured inimesed, et saar on liiga vana ja tuleb maha saagida. Korraldasime lastega protestimarsi. Joonistasime plakati ja mina kirjutasin plokilehele kirja puu hädavajalikkusest. Aga suurte vastu ikka ei saa! Puu saeti maha ning kiik pandi ühe niru kase külge.

6. Jahimehed jäid saagist ilma

Oli sume suveõhtu. Vanatädi luges meile muinasjuttu. Järsku märkasime, et kartulipõllul tuhnib üks metssiga. Tegime akna lahti ja kisasime niikaua, kui elukas metsa jooksis. Veidi aja pärast tulid jahimehed ja pahandasid, miks me nende metssea ära hirmutasime.

16-aastane Marje

7. Kes kartis rohkem?

Läksime emaga metsa seenele. Mingil hetkel ei näinud ma teda, aga kuulsin okste raginat. Arvasin, et ema on seal ning pugessin läbi põdsaste. Järsku vahtisin suure põdraga tótt. Põrnitsesime natuke aega teineteist ja siis kihutasime kumbki eri suunas minema.

8. Orava plaan läks luhta

Magasime terve perega lakas. Oli pime. Järsku hakkas ema hirmsa häälega karjuma. Kee-

gi oli teda juustest sikutanud. Kui tule põlema saime, nägime oravat vilkalt minema silkamas. Emal olid väga pehmed ning kahused juuksed. Ju arvas orav, et leidis mõnusa materjali pesa vooderdamiseks.

9. Parvetamas

Vanaema ja vanaisa elasid kilomeetri jagu eemal külaservas jõe kaldal. Suvel, kui kohustuslikud tööd tehtud, saime ujuma või parvetama minna. Parvetamiseks oli meil suur traktori täispuhutud sisekumm. Veeretasime selle kaldast jõkke, ronisime peale ja sõit võis alata. Sihtkoht oli jõe ehitatud tamm, aga üsna tihti jõudis parv sinna ilma lasteta. Me olime lihtsalt suure möllamisega vette pudenenud. Aga sõiduriist tuli koju tagasi ka veeretada!

10. Heinategu pannkookidega

Osa heinamaid oli külast üsna kaugel. Seepärast sõitsime sinna mitme pere ja traktoriga terveks päevaks. Kõigepealt riisuti kuiv hein kokku ja tõsteti traktorikäru peale. Kui koormad valmis, ronisime lastega sinna otsa. Kaju tagasi sõites oli sealt uhke vaade ümbruskonnale. Kodu ootas vanaema pannkoogivirnade ja rosinakisselliga. Nämma!

11. Loominguline kriis

Mulle väga meeldis joonistada. Osa pilte saadeti ka võistlustele. Ühele eriti tähtsale võistlusele aga kutsuti lapsed kohale. Meile loeti ette jutt, mille järgi pidime pildi tegema. Kõik hakkasid kribinal-krabinal tööle, minul aga ei tekkinud ühtki kujutluspilti, missugune mu joonistus välja peaks nägema. Niiõelda loominguline kriis! See võistlus lõppes minu jaoks suure pettumusega.

12. Koolimajas

Keskkoolis (tänapäeval gümnaasiumis) pidid isetegevusülevaatusesse kõik klassid valmistama ette mingi esinemiskava. Ükskord sattusime nii hoogu, et ei märganud kellagi vaadata. Selleks ajaks, kui meie lõpetasime, oli koolimaja tühi ning ukсед lukus. Ei jäänud muud üle kui esimese korruse aknast välja ronida. Seal oli ka Vootele Hansen, sest õppisime ühes klassis. Ta oli juba tol ajal elav entsüklopeedia.

Kui ma neid lugusid oma lapselapsele, kes neljandas klassis käib, räägin, imestab ta, kuidas me igavuse kätte ära ei surnud. Polnud ju mobiile ja muid nutisid!

Lapsesuu ei valeta

Hans-Kaarel Laes

Palusime 1. klassi õpilastel mõtiskleda järgmistel teemadel.

Mida tähendab väljend leibu ühte kappi panema? (õige vastus: abielluma)

Markus – Sa paned leivad kappi ja pärast sööd ära.

Henri – Leivad pannakse kappi.

Marten – Sa paned leivad õhtul kappi ja hommikul teed sa võileibu.

Kristofer – Kúpsetad leiba ja pärast paned kappi.

Miks jääkarud pingviine ei söö? (õige vastus: nad elavad eri poolustel)

Markus – Sest pingviinid on veeloomad.

Henri – Jääkarudele ei maitse pingviinid.

Marten – Jääkarud ei jõua pingviine kinni püüda.

Kristofer – Kui pingviinid hüppavad kõhu peale, on nad jääkarudest kiiremad.

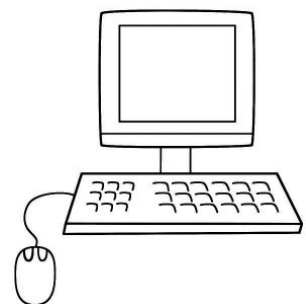
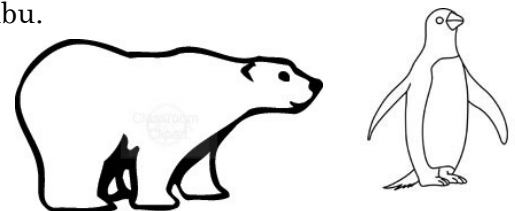
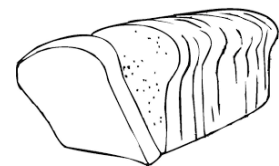
Millest koosnevad arvutid?

Markus – Elektroonikast.

Henri – Elektrist.

Marten – Osadest, mis ühendatakse juhtmetega.

Kristofer – Metallist, klaasist, elektrist ja juhtmetest.

Vilistlane Kill Kaare – muusikust kaupmees

Jaan Joosep Jürimäe

Kill Kaare on Järveotsa gümnaasiumi vilistlane, kes lõpetas meie kooli 1989. aastal. Kaare nimi on tuntud Eesti muusikamaastikul mitme muusikakollektiivi kaudu, nagu näiteks Romb ja Atlas, kuid peamiselt teatakse teda Eesti reggae-lipulaeva Bombillaze, mille üks tuntumaid lugusid on „Eestimaa mees *original*”, särasilmse ninamehena.

Sinu lõpetamisest TJG-s on möödunud peaaegu 30 aastat. Mis on sinu elus selle aja jooksul muutunud? Kuidas erineb koolipoiss Kill praegusest Killist?

Selle 30 aastaga on Kill muutunud ikka väga palju. Ilmselt oleks nõukaaegsel kinnises ühiskonnas areneval noorukil üleüldse olnud keeruline oma tulevikus ette kujutada selliseid perspektiive nagu vabal 45-aastaselt Eesti mehel juba elus läbi käidud on. Kogu elu tundus siis suht trööstitu tammumine ning ma loeksingi suurimaks just erinevuse mõttemallides. Areneva noorukina kaotas mingil hetkel lausa huvi õppetöö vastu, sest polnud justkui millegi jaoks pingutada. Kogu tulevik otsustatakse niikuinii sinu eest ära ja ettemääratud elu eeskujuliku seltsimehena mingis kollektiivis polnud just kauaigatsetud perspektiiv.

Täna näen aga igal hetkel uusi teid ja võimalusi avanemas, mille nimel juba tasub väga endast parim anda. Tundub justkui oleks kogu elu alles ees.

Eesti muusikasõbrad teavad sind reggae-pundi Bombillaz ridadest bändi solistina. Kas sul oli juba kooliajal muusikapisik sees?

Mulle meeldib kelkida sellega, et juba teises klassis määrati mind vastu oma tahtmist oktoobri-aste rühma trummariks. Sellega määrati ära kogu mu tulevik, sest kui sõbrad ühe suve lõpus malevast naasid, olles seal kõik üksteise võidu kitarril plännima õppinud, polnud neil tarvis oma bändi trummarit kaugelt otsida, sest saatuse tahtel oli mulle jäänud kätte vana pioneeritrumm, mille abil sai juba koos musitserimisega alustada. Minu esimene bändikontsert saigi tehtud TJG saalis punkansambliga N.L.AKT.

Mis oli sinu meelisõppeaine? Kes lemmikõpetaja?

Kõige põnevamaks olid sel hetkel kahtlemata loodusteadused, botaanika, bioloogia. Käisin isegi bioloogia eriklassis ja klassijuhataja, õpetaja Lehtmets oli ilmselt ka pikaajaline lemmikõpetaja. Üheks lemmikõpetajaks, kes nii minu kui ka paljude minu toonaste koolikaaslastest mõttemaailma kardinaalselt mõjutas, oli ansambli

Röövel Ööbik solist Tõnu Pedaru, kes meile ajalugu andis, teadagi omapoolsete kommentaaridega.

Õpetajatelt olen kuulnud sinu kohta peamiselt vaid kiidusõnu. Kas pead end kooliaega meenutades nende sõnade vääriliseks? Milline õpilane olid?

Ma arvan, et eks mul oli koolis nii paremaid kui halvemaid aegu. Kindlasti oli aegu, kus olin tubli, õppisin rohkem ning sain kiita ka. Võin öelda, et mul oli päris lahtine pea ning suure osa õppeainetest sain omandatud ilma väga pead vaevamata. Hiljem, kui mõtted aina rohkem koolivälistele teguritele hajuma kippusid, siis hakkasid reaalsed juba keerulisemaks kujunema. Aga tänu oma juba mainitud heale peale suutsin alati rahuldava hinde kuskilt pealtnäha tühjast kohast välja võluda. Sellest võib-olla ka õpetajate respekt minu õppetööle. Ise olen mõelnud, et oleks võinud ikka veidi õppida ka.

Räägi mõnest kirkamast mälestusest, mis kooliajast meelde on jäänud.

Kui ennist sai räägitud, et esimene kontsert sai antud tolleaegse Järveotsa Kesk-kooli aulad, siis sellega seoses meenus ka üks värvikamaid meenutusi. Nimelt läksime pärast *live*'i aula tagaseinas asuvasse raadioruumi. Raadioringi poisid olid avastanud ühe seina tagant tühja ruumi, millest keegi kooli personalist tol ajal teadlik polnud. Seal toimusid mitmed vägevad salapeod. Mis seal salata, tehti ka salaja suitsu ning tuhatosina kasutati Lenini pronkskuju, mille pea pealt oli kuppel maha saetud. Kui mõni koni oli korralikult kustutatud, siis tõusis Lenini peakolust suitsu, millele keegi kohalolijatest tähendusrikkalt viitas: „Kutid, vaadake, Lenin mõtleb!”

Milline nägi välja sinu tavaline koolipäev?

Ma ei usu, et mu tavaline koolipäev väga erineks tänapäevaste kooliõpilaste

koolipäevast. Siiski meenutan, et juba keskkooli ajal oli meil igal teisipäeval sõjalise kasvatuse tund, mille alguses rivistati kõik keset koridori üles ning sõjalise õps, alam-polkovnik Sobolev kontrollis üle, kas õpilaste välimus vastab ikka korraliku nõukogude noore omale. Muuhulgas oli täpselt määratud ära ka lubatud juuste pikkus, ehk siis täpselt kraeni. Mina aga olin juba bändimees ning ei saanud sellise nudi soenguga avalikult ringi liikuda. Seega sain igal teisipäeva hommikul kohe kahe. Sobolevile au andes pakkus ta mulle alati pärast tunde võimaluse oma kaks ära parandada. Oma teisipäevased pärast tundi jäämised said sisustatud siis ahvikiirusel Kalašnikovi kokku-lahti võtmise ja erinevate gaasimaskide pähe tõmbamisega.

Harukordne nähtus on ilma krutskiteta õpila-

ne. Milliste pättustega sina omal ajal hakkama said?

Olin vist viiendas klassis eeskujulik autahvlipoiss, aga pärast seda hakkas aasta-aastalt käitumine tasapisi alla käima. Õpetajad ajasid selle muidugi halva seltskonna süüks, aga eks isegi hakkasid tasapisi huvitama kättesaadavad meelemürgid ja tüdrukud. Kooli lähedal oli põõsastik, mida nimetasime päevikute surnuaiaks. Seal sai päevikuid vanemate silma tarvis sõbralikumaks tuunida. Siis internetti õnneks ei olnud.

Millega tegelesid vabal ajal? Oli sul mõni hobi?

Vaba aeg kulus bändi tegemisele, maadlustrennile ning õues hängimisele. Sai kolatud ehitustel, ümberkaudsetes metsades olid onnid. Varem sai ikka ka tennist, kossu ja vutti taotud. Palju aega veetsime õues toona. Mingil hetkel avastasime ka male ja

bridži ning siis muutusime tubastemaks.

Millega praegu muusika kõrvalt tegeled? Millega raha teenid?

Ma olen hunt Kriimsilm oma üheksa ametiga. Lisaks erinevatele muusika-projektidele, mis ka märkimisväärselt mu sissetulekut kujundavad, õpetan ka pillimängu teistele vahvatele inimestele. Suurema osa oma rahast teenin aga eksootilise käsitöö müügi-ga. Rändan mööda maailma ja toon meie maale kauneid ehteid ja viirukit nagu idamaine kaupmees kunagi. Selle abil saan ka finantseerida oma muusikaõpinguid erinevates põnevates kultuurikeskkondades.

Esimese küsimuse juures rääkisid muutustest viimase 30 aasta jooksul. Kus ja kellena näed end 30 aasta pärast?

Nagu ma juba esimese küsimuse juures ka mainisin,

siis hetkel on õhus nii palju võimalusi, et kohe põnev saab olema vaadata, kuidas ma jõuan kord selleni, et 30 aasta pärast sirutada mõnuses päikesepaistes oma koibi suviti kaunil kodumaal rannamajakese verandal ning muul ajal kena hubase bangalo ees kusagil soojal maal. Igaljuhul olen kindel, et sinna ma omadega ükskord jõuan.

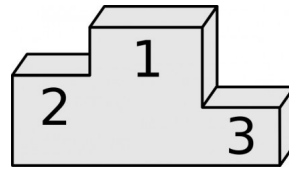
Õpetaja Marina Anfi-nogenova meenutab:

Kill oli meeldiv ja omapärane õpilane. Originaalse mõtlemisega, iseseisev ja loov. Vaatamata oma puudumistele tervislike probleemide tõttu suutis iseseisvalt omandada vene keele materjali ja valmistuda eksamiks. Ükski asi ei olnud talle probleem, tegeles oma asjadega edukalt.

Ansambel Bombillaz (Kill Kaare on keskel)

Paarisjooga-challenge

Carmen Katariina Sikk

30. jaanuaril toimus meie kooli aulas kooliajalehe korraldatud paarisjooga väljakutse, millest võttis osa kuus paari. Osavõtjatel oli vaja järgi teha piltidel olevad viis joogapoosei ning püsida kõigis 15 sekundit. Hindamine käis kuuepallises punktisüsteemis, esimene lõpetanu sai 6 punkti, viimasena lõpetanud paar 1 punkti. Kõik võistkonnad said väga hästi hakkama ning tahame toimetuse poolt kõiki osavõtjaid tänada! Osavõtjate seas oli ka üks õpetajate joogapaar – huvijuht Triinu Lehtoja ja keemiaõpetaja Karoliina Tõnisson (vt pilti).

Koht	Võistlejad	
I	Kady ja Eliisa (6.b) 	27 p
II	Katrin (7.b) ja Irena (9.a) 	26 p
III	Elina ja Kristina (11.a)	16 p

Phoenix Wright – mäng, mis teeb kohtusaalist lahinguvälja ja advokaatidest sõdurid

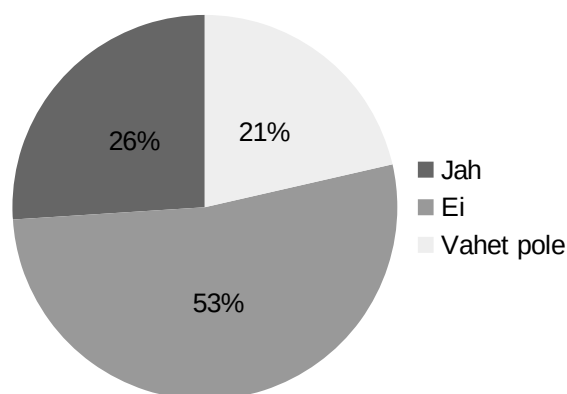
Hans-Kaarel Laes

Phoenix Wrighti triloomõistatusmängud, mis on alati võimeline ümber lükkama kõik sinu väimängust, mis lasti algtegelasi ja müsteeriuselt välja Nintendo DSi meid. Sa mängid noore kohtuistung, kus pead üks suur ja põnev peale. Kaks sarja uuealgajast advokaadi asitõendite ja loogilise kohtulahing sinu ja mat mängu on tehtud Phoenix Wrightina, kes mõtlemise abil tõestama, prokuröri vahel. Nintendo 3DSi peale. peab kohtus süüdimõistamist ja süüalune on süütu. Siis algab et mõrva tunnistajate tunnistused ei ole tõesed ja süüalune on süütu. Sellest tuleb välja et see mäng on nagu raamat ja sul tuleb pidevalt üks suur ja põnev kohtulahing sinu ja prokuröri vahel. Viimase paari aasta tetud klientide süütust tunnistused ei ole tõesed et see mäng on nagu raamat ja sul tuleb pidevalt jooksul on need mängud tõestama. Näiteks esime ja süüalune on süütu. kannatlikult tekst läbi tehtud ka IOSi peale, nii se mängu alguses mõr- See kõik ei ole aga nii lugeda. Et selles mängus et te ei pea DSi ja 3DSi vatakse sinu kolleeg ja lihtne, sest sa pead vas- edukas olla, vajad kind- nende mängude jaoks süü läheb tema noore- tu astuma geenius- lasti kannatlikkust ja omama. male õele. Sa pead kü- prokurör Miles Edge- lasti kannatlikkust ja Phoenix Wrighti lastama kohta, kus mõrv worthile, kellel on alati head inglise keele os- mängud on põnevad korda saadeti ja otsima salakaart varuks ja kes kust.

Kas sulle meeldib uus e-õpilaspileti süsteem?

Hans-Kaarel Laes, Mari-Liis Mets

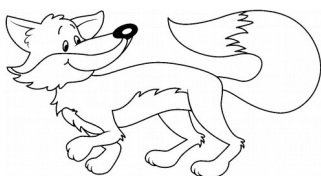
Alates käesolevast kooliaastast on meie koolis kehtinud e-õpilaspilet. Uurisime õpilaste käest nende arvamust selle kohta. Küsitluses osales 196 õpilast. Enamus õpilasi (53%) vastas, et e-õpilaspileti süsteem ei meeldi neile. Umbes veerand vastanutest (26%) pidas e-õpilaspiletit meeldivaks uuenduseks. 21% vastanutest on e-õpilaspileti suhtes ükskõikne. Ilmselt vajab süsteem veel lihtsalt harjumist.

Rebaste ristimine – pikaajaline traditsioon, mida hoida

Emily Ridal

Kas oled kuulnud karjalaskepäevast? Suurem osa tänapäeva noortest pole, kuid ma olen üpriski kindel, et oled kuulnud meie kooli gümnasistide kõige oodatumast traditsioonist – rebaste ristimisest. Nimelt on see üritus, mis

annab 12. klassi õpilastele õiguse drillida uusi ja innukaid gümnasiste nii dramaatiliselt, et õpetajate poolt õlgadele kukutatud koo-rem tundub kui udusulg.

Varasematel aastatel toimus rebaste ristimine kolme päeva vältel, vahetundidel ning koolis. Sel aastal loeti abiturientidele sõnad peale – ristimine võiks toimuda koolist võimalikult kaugel, et säilitada puhtust ja hoida teiste õpilaste ninad igaaastasest kalahaisust puhtana. Üritus võiks toimuda ka ühe päeva vältel.

Meie väga huvitav päev sai alguse koolimaja eest, kus rebaseid teibiti ning neile pakuti ka heasüdamlikult hommikusöögiks küüslauku. Seejärel astusid kõik

bussi, kus õpiti pähe kooli hümn ja laul „My Heart Will Go On”. Kohapeal ei halastanud jumalad sekundikski – iga vale liigutus oli karistatav gümnasistide vana ja toreda sõbra kalamaksaõli poolt. Nii nad siis hüppasid, keerutasid, pressisid üksteist ja tantsisidki terve päeva vältel.

Huvitavaks läks lõpuretsi ajal, kus kinniseotud silmadega puna-

sed rebased said liivas püherdada, jahu ja kala mekkida ning teadmata solgi sisse kukkuda. Kokkuvõtteks võin kinditada, et üritus liitis nii 10. kui 12. klassi väga.

Rebaste ristimine on üks tore ja lõbus traditsioon nii kümnendike kui kaheteistkümnendike jaoks, mis aitab klassivaimu tõsta, uustulnukatel uusi sõpru leida ja tarkusi kõrvaltaha panna.

Kogu Järveotsa uisutab vapralt

Anette Antsman

Nagu meie koolis kombeks, toimusid ka sel aastal veebruarikuu alguses talvised spordipäevad.

Juba aastaid on olnud nii, et algkool käib uisutamasa ja põhikool koos gümnaasiumiga peab sumpama lumes ja suusatama rühkima. Sellel aastal läks kahjuks nii, et lund ei tulnudki. Või noh tuli, aga lihtsalt valel ajal ja suusatamine poleks olnud võimalik isegi kunstlumega. Spordipäeva aga vanematele õpilastele ära jätta ei oleks olnud õige ja aus, seega võttiski terve Järveotsa pere endal uisud näppu ja liikus vapralt jäähalli.

Algkooli uisupäev oli 1. veebruaril ja vane-

matel õpilastel 2. veebruaril.

Ei mäletagi, milal viimati enne seda olin uisutanud ja julgen öelda, et olin päris roostes, kui esimest korda jääle astusin. Kuid pärast tundi uisutamist tundsin ennast juba nagu kala vees. Usun, et mitmed tundsivad end samamoodi.

Uisupäev oli tore ja vahva vaheldus tavapärasele koolipäevale, ja isegi kui tuli ette kukkumisi, siis uiskudel on palju kergem uuesti üles tõusta kui suuskadel. Minu meelest võiksid põhikool ja gümnaasium uisutada ka järgnevatel aastatel, seniks tuleb vaid sõbral käest haarata ja ise sammud jäähalli poole seada.

Su nägu kõlab ikka tuttavalt

Triinu Lehtoja

Ühel kenal novembrikuu päraslõunal vallutasid kooli lavalauad värvikad eriilmelised kuulsused – toimus traditsiooniline tuntu staaride jälgendamise konkurss „Su nägu kõlab tuttavalt – Järveotsa eri”.

Avalöögi tegi särtsakas 12-liikmeline õpetajate grupp, kelle esituses käisid Adele (Aleksandra Di Maio), ansambel Spice Girls (Katri Silla, Tatjana Rosenfeld, Eric Prydzi

Signe-Britt Sild, Terje Treimann-Tupits, Birgit Puumets), Christina Aquilera (Jaana Skvortsova, Triin Lepp, Marianna Koitla), 90datest Nancy (Triinu Lehtoja) ning Eesti Eurovisiooni võiduni viinud Tanel Padar ja Dave Benton (Ravo Vaga, Vootele Hansen).

Õpilased olid lavaküpseks vorminud lausa 15 kava. Kõige aktiivsemana paistsid silma 2.–4. klassid, kelle esituses kõlasid näiteks „Call on me”

(4.c), Liis Lemsalu „Sinu ja ees” (2.c), Imani Treimann-Tupits, hindas Williamsi „Don't Need No Money” (4.b), Getter Jaani „Teater” (3.b), Cheeki Breeki (4.b) jt. Põhikooliastet esindasid suurepärasel tasemel 6.c klass ansamblina Terminaator ja 8.a/b klassi ühistiim erinevate lugude miksiga. Gümnaasiumiastme au päästis märkis tantsukategooria 10.a klass, parodeerides erinevaid Eesti 90date artiste ja ansambleid.

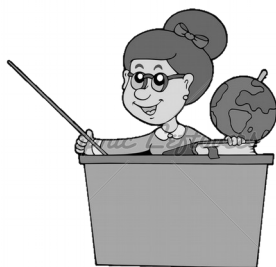
Kõik kokku oli Žürii, kuhu kuulusid vilistlane Laura Järvpõld, endine muusikaõpetaja Tanel Nurk

Koomiks

Carmen Katariina Sikk

„Juku, mis sõna kasutavad lapsed kõige sagedamini?”

„Ei tea!”

„Väga õige!”

Tunne Haaberstit!

Triinu Lehtoja

24. novembril kogunes Tallinna Järveotsa Gümnaasiumi hulk mälumänguhuvilisi, et panna proovile oma teadmised Haabersti linnaosast. Kaasa löid Tallinna Õismäe Gümnaasium, Tallinna Õismäe Vene Lütseum, Haabersti Vene Gümnaasium, Tallinna Mustjõe Gümnaasium, Tallinna Järveotsa Gümnaasium, Haabersti Vaba Aja Keskus ja Haabersti

Linnaosa Valitsus. Võistkonnad olid 4-liikmelised, koolide puhul pidi sinna kuuluma üks 7.–9. klassi õpilane, üks 10.–12. klassi õpilane, üks kooli töötaja ja üks lapsevanem. Meie kooli võistkonda kuulusid Mari-Liis Mets 8.a klassist, Markus Sanglepp 12.a klassist, muusikaõpetaja Lia Kullerkupp ja lapsevanem Priit Tamm. Küsimusi oli eri valdkondadest: linnaosa üldised andmed, ajaloo eri tahud, haridus, kultuur, arhitektuur. 32 küsimuse raskusaste oli erinev: kolme küsimuse puhul said kõik seitse võistkonda õige vastuse eest punkti kirja, kahe küsi-

muse puhul oli aga nulliring. Kokkuvõttes saavutas parima tulemuse linnaosa valitsuse võistkond, teisele kohale tuli Järveotsa Gümnaasium ja kolmandale kohale Õismäe Vene Lütseum. Seega võib öelda, et linnaosa-valitsus tunneb hästi linnaosa.

Teadmiste võistlus sai palju positiivset tagasisidet ning ei jää küllap esimeseks ja viimaseks korraks. Vaata artikli all olevaid küsimusi ja pane sinagi ennast ja oma pere proovile, et teada saada, kui hästi kodust Haaberstit tunnete!

Valik küsimusi koos vastustega:

1. Mitu elanikku on seisuga 1. november 2016 Haaberstis? *44 610*
2. Põhjast piirab Haaberstit Kopli laht. Mis piirab loodest? *Kakumäe laht*
3. Rocca al Mare suvemõisas oli jalutustee, mis oli ääristatud Tallinna Katariina kirikust toodud hauakivide jt raidkividega. Mis nime jalutustee kandis? *Via Appia*
4. Kochide suguvõsale kuulus Liberty suvemõis, mis tahetakse rekonstrueerida Vabariigi Presidendi suveresidentsiks. Millest oli tuletatud suvemõisa nimi? *Prantsuse revolutsiooni hüüdlausest „Vabadus! Võrdsus! Vendlus!”*
5. Õismäe küla ja raba, praegune Õismäe asum asub panga peal Haabersti ja Kakumäe vahel. Mis või kes on andnud Õismäele nime? *Taim Rootsi kukits*
6. Milline oli esimene Haabersti haridusasutus ja kus see asus? *Vallakool, asutati 1868, asus praeguses Haabersti bussipeatuses*
7. Millise põllukultuuri järgi sai oma nime Haabersti mõis? *kaera (saksa keele murdes Haber)*
8. Tänapäeval asuvad loomaaed ja vabaõhumuuseum Haabersti linnaosas. Ka 1930ndatel pidid need asutused ühe kava järgi rajatama naabritena. Kuhu neid siis kavandati? *Kloostrimetsa*
9. Kus praeguse Haabersti linnaosa maa-alal asus esimene Eesti vesiravila? *Mustjões*
10. Väike-Õismäe elurajooni projekteerinud Mart Port, Malle Meelak, Inessa Põldma ja Kalju Luts pälvisid kõrge tunnustuse. Mis tunnustuse osaliseks nad said ja millal? *NSVL-i riiklik preemia, 1986. aastal*
11. Viimase vene aja lõpul oli Tallinn jagatud neljaks linnarajooniks. Millisesse rajooni jäi praegune Haabersti linnaosa? *Kalinini rajoon*
12. 1993. aastal moodustati Haabersti linnaosa. Kes oli esimene linnaosavanem? *August Koppel*
13. Mis asus Rocca al Mare keskuse asemel umbes 25 aastat tagasi? *Rabarberipõld*
14. Mitu lasteaeda on Haaberstis? *8*
15. Nimetage kolm Haabersti koolide vahelist traditsiooni. *HANK olümpia, Jüriöö jooks, „Haabersti väike elupäästja”*
16. Milline on suurima õpilaste arvuga kool Haaberstis? *Tallinna Õismäe Vene Lütseum*

Sõbrapäev Järveotsa moodi

Jaana Joosep Jürimäe, Säde Lahtmets

14. veebruaril tähistas Järveotsa gümnaasiumi koolipere – sarnaselt paljude teiste inimestega üle maailma – valentinpäeva. Sõbrapäev erines tavalisest koolipäevast tänu erinevatele vahvatele tegevustele.

Tallinna Järveotsa Gümnaasiumis tähistasid kooli õpilased ja õpetajad taas valentinpäeva. Nagu eelnevatel aastatel, said ka seekord õpilased enda sõpradele koolikaaslaste hulgas postkasti kaudu armsate soovidega sõbrapäevakaarte läkitada. Taaskord oli ka päevakorras viimastel aastatel lisandunud võimalus

sümboolse summa eest lisaks kaartidele ka roose ja šokolaadi saata.

Lisaks üllatuste saatmisele jätkati ka veel üht traditsiooni, milleks on sõbrapäeva stiil. Erinevalt eelnevatest sõbrapäevadest ei olnud seekord stiil määratud, vaid iga klass sai stiili endale ise valida. Erinevaid stiile oli esindatud palju alustades ööriietest, lõpetades kontoritöötajate ootliku riietusega. Klasside vahel, kes kõige aktiivsemalt valitud stiiliga kaasas käisid, loositi välja tort. Tordi sai südamearstideks riie- tunud 4.c klass (vt alumist pilti), kelle klassijuhataja on ka ise

alati aktiivne Jaana Skvortsova.

Aulasse oli üles seatud fotonurk, kus sai teha klassiga ühispilte ning ka sõbrapilte koos õpilastest semudega. Fotograafiks oli meie kooli 9.b klassi õpilane Jarkko Pukki.

Lisaks eelnevalt mainitule oli avatud ka spetsiaalselt sõbrapäeva jaoks tehtud heategevuslik kohvik. Kohvikus müüdavad suupisted olid sel korral tehtud nii kooli õpilaste kui ka õpetajate poolt. Kohvikust saadud tulu saadetakse Tallinna Saksa Gümnaasiumis õppivale Laura-Liisile, et aidata

tal peale gümnaasiumi lõppu vabatahtlikuna head teha. Nimelt on neil plaan gümnaasiumi lõppedes minna Madagaskarile, kus ta õpetaks lastele inglise keelt.

Nii möödus tegus sõbrapäev juba traditsiooniks saanud tegevuste ning selle aasta uuenduste ühendamisega, mille kohta on siinemaani kuulda olnud vaid häid sõnu. Head tehakse Järveotsas loomulikult ka väljaspool sõbrapäeva ja loodetavasti tuleb ülejäänud aasta sama sõbralik kui valentinpäev!

Gerli Annabell Süld – tegus kodutütar

Frank Kiibus

Gerli Annabell Süld on Järveotsa gümnaasiumi 11.a klassi õpilane, kes on aktiivne kodutütar. Kodutütred on Kaitseliidu noorteorganisatsioon, millega võivad liituda kõik 7–18aastased tüdrukud.

Kaua sa oled kodutütar olnud?

Kodutütar olen olnud ligikaudu 3 aastat.

Miks sa hakkasid kodutütrest?

Kodutütrest hakkasin uudishimust. Minu sõbranna nägi juhuslikult pealt ühte õppust ning see tekitas temas huvi. Ta otsis informatsiooni organisatsiooni kohta ning selle käigus tekkis mõte uurida lähemalt, mis seal tehakse. Kuna üksinda ta ei tahtnud minna, siis kutsus mind ka kaasa. Mina polnud kuulnudki sellisest organisatsioonist nagu kodutütred, aga kuna ma olen uudishimulik ja tahan kõike proovida ning riske võtta, siis mõtlesin, et miks mitte, käime ära, vaatame. Alguses arvasin, et see on mingi mõttetu organisatsioon, kus tegevust eriti ei toimu, kuid eksisin. Meid võeti väga lahkelt ja sõbralikult vastu. Erinevaid üritusi on organisatsioonis nii palju, et ajanappus tuleb kätte.

Millised on kodutütred kohustused?

Kodutütred peavad esindama oma organisatsiooni, olema valmis kaitsma kodumaad vastavalt oma

võimetele ja vanusele. Kodutütar peab olema aus ja viisakas ning aitama ligimest ja hoidma kodumaad. Meil on oma kodukord ja põhikiri, millest peame kinni pidama.

Kuidas on olla kodutütar?

Kodutütar olla on väga hea ja huvitav. Me omandame pidevalt uusi ja huvitavaid eluks vajalikke teadmisi praktilise tegevuse käigus. Õpime kõikjal ning väga erinevates olukordades iseisvalt hakkama saama. Tegutseme ühtses meeskonnas, vahel ka individuaalselt. Kodutütrest hakkamine on minu elu üks parimaid otsuseid. Olen saanud palju väga häid sõpru juurde, samuti palju uusi teadmisi. Ma naudin kodutütrest olemist.

Kui palju aega võtab see hobi sinu nädalast?

Kuna ma olen aktiivne kodutütar, siis nädalavahetustel mind tavaliselt kodus pole. Ema viskab ikka nalja, et olen kodus nagu kuivarjutus. Ka nädala sees toimuvad õhtuti koondused ja kokkusaamised. Mina püüan planeerida oma aega nii, et jääks aega ka muudele tegevustele ja siamaani on see õnnestunud.

Kas Kaitseliit sobib üldse tüdrukutele?

Muidugi sobib, kodutütred organisatsioon ongi tüdrukutele ja naistele mõeldud. Pole me poistest kehvemad! Teeme noorkotkastega (samasugune organisatsioon poistele) tihedat koostööd. Võistleme, teeme ühiseid laagreid, esindame oma

Patrullivõistlusel „Kotkaretk”. Gerli pildil keskel

organisatsiooni vabariigist väljas. Mitte midagi üle jõu ja mõistuse käivat pole. Küll aga vajab see natuke füüsilist vormi ja vastupidavust.

Milline on tavaline kodutütred nädal?

Nädala sees käin ikka koolis ja trennis ning tegelen ka hobidega nagu me kõik. Nädalavahetustel olen tavaliselt laagrites, õppustel või siis õpin kursustel.

Millised on sinu lemmiktegevused?

Mulle meeldib osaleda Kaitseliidu õppustel ning muidugi käia patrullivõistlustel. Patrullivõistlused on sellised võistlused, kus tavaliselt neljased tiimid lastakse öhtul hilja metsa orienteeruma. Tiimid peavad läbima erinevate ülesannetega punkte (laskmised, meeskonna ülesanded, takistusrajad, ronimised, jooksmised, teadmised ajaloost ja organisatsioonist, luuramised, esmaabi andmised jne). Teedel käia ei saa, kuna seal liigub vastutegevus, kes korjab võistlejatelt elusid, mis antakse eelnevalt stardis. Seega liigutakse põhiliselt metsas või kui metsa minna ei saa, siis joostakse vajalik maa teel ja pöördutakse kohe metsa tagasi. Sood, rabad, ojad, jõed, kraavid pole takistuseks. Vahel on isegi mõnus, kui palaval päeval mõnest kraavist,

jõest või ojast peab läbi minema. Tavaliselt kestab võistlus järgmise päeva õhtuni ning selle ajaga läbitakse umbes 40 km. Vahel juhtub ka seda, et märgitakse kaardil punkt valesuunas ning teekond on veelgi pikem. Kogu toit ja varustus peab võistluse ajal endaga kaasas olema ning samuti mõned vahetusriided juhuks, kui teised peaksid märjaks saama. Hea seltskonnaga läheb võistlusel aeg kiiresti ning peagi tekib soov uuesti võistleva minna. Uute teadmiste omandamine käib tegevuste käigus nii, et arugi ei saa.

Kas sulle meeldib olla kodutütar?

Mulle meeldib väga kodutütar olla. Olen väga tänulik oma sõbrannale, et ta mind endaga organisatsiooni kutsus. Olen saanud väga palju vajalikke teadmisi ja oskusi juurde.

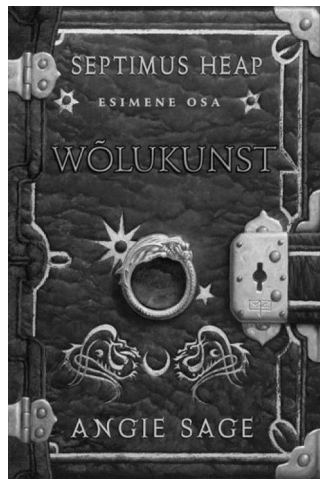
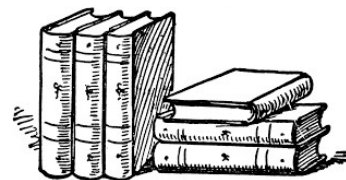
Kui paljud tegelevad Kaitseliiduga meie koolist?

Olen teadlik kahest inimesest, ühega neist käin praegu koos laskur-sanitari kursusel.

Raamatusoovitused

Anette Antsman, Emily Ridal

Angie Sage „Septimus Heap. Wõlukunst” (Pegasus, 2010)

„Wõlukunst” on Septimus Heapi sarja esimene raamat ja kokku on raamatuid 7 tükki. Septimus Heap, seitsmenda poja seitsmes poeg, kaob oma sünniööl, kui ämmaemand on ta surnuks tunnistanud. Selsamal ööl leiab Septimuse isa Silas Heap koduteel lumest tekki mähitud lapse – kannikesekarva silmadega vastsündinud tüdrukukese. Heapid võtavad väikese tüdruku enda juurde ja kasvatavad teda nagu oma last. Aga kes siiski on see müstiline väike tüdruk ja mis juhtus tegelikult nende noorima poja Septimusega? Kümme aastat hiljem tuleb välja, et need sündmused ei olnud sugugi juhuslikud. Heapide elu muutub tundmatuseni ja nad haaratakse uskumatutesse seiklustesse. Mäng käib elu ja surma peale ... Raamat on täis uskumatuid tegelasi, võlukunsti ning müstilisi olendeid. Terve seeria on kooliraamatukogus olemas ja raamatud sobivad kõigile lastele, kellele meeldib lugeda fantaasiaraamatuid.

NB! Sari meie kooli raamatukogus olemas.

JÄINE SÜDA. RAUDNE TAHE. TA ON PALGAMÕRVAR.

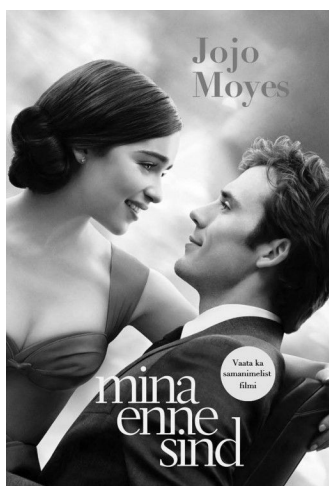

Sarah J. Maas „Klaastroon” (Pikoprint, 2016)

Inglise keeles tuntud kui „Throne of Glass”. „Klaastroon” on sarja esimene raamat, viimane raamat peaks ilmuma 2017. aasta sügisel. Enne selle raamatu lugemist on soovitatav lugeda läbi seeria 0.1 kuni 0.5 lühikesed e-raamatud, mis valgustavad juhtumisi järgnevatel raamatutes.

Endovieri räpastes ja pimedates soolakaevandustes kannab eluaegset karistust kaheksateistkümnenda-aastane tüdruk. Ta on koolitatud palgamõrvar, oma ala parim, kuid kes tegi saatusliku vea. Ta jäi vahele. Noor kroonprints pakub talle tehingut: vabadus vastukaaluks ohvri eest. Celaena peab esindama printsi elu ja surma peale peetaval turniiril – võideldes andekaimate varaste ja palgamõrtsukatega kogu riigist. Ta peab võitlema oma vabaduse nimel või hukkuma õnnetult. Nii kergesti ta alla ei anna. Ta on Celaena Sardothien ja ta on Adarlani parim palgamõrvar.

Raamat sobib pigem põhikooli vanema astme ja gümnaasiumiõpilastele, sarjas on 6 raamatut koos 6 väikese lisa e-raamatuga.

Jojo Moyes „Mina enne sind” (Kunst, 2013, 2016)

Raamat räägib tüdrukust nimega Louisa Clark, kes jääb töötuks, kuid kuna tema on ainus töövõimeline inimene perekonnas, vajab ta kiiremas korras uut töökohta. Talle avaneb imeline võimalus – halvatud mehe eest hoolitsemine. „Mis seal rasket on?” mõtleb Lou, kuid Willi suhtumine hooldajasse ei ole just kõige positiivsem. Nad vaidlevad päevast päeva. Will ei kannata Louisat. Ta ei taha, et keegi käituks temaga nagu imikuga. Lõppude lõpuks võidab Lou mehe sõpruse ja nad hakkavad üksteisega suhtlema üpris tsiviliseeritult.

Teos teeb ekstreemse pöörde, kui Lou saab teada, et tema on Willi viimane hooldaja ning mehe vanemad pakkusid talle tööd, sest arvasid, et ta suudab muuta nende poja suitsiidse maailmapildi uuesti positiivseks. See ehmatab Louisat, aga ta püüab ikka täiest jõust hoida Willi heas tujus. Raamatu lõpupoole lähivad nad isegi reisile, kuid nii nende sõprus kui romantilise tooni võtnud suhe murdub mitmeks väikseks killuks, kui Will mainib, et ta ei ole oma meelt muutnud.

„Mina enne sind” on raamat, mis paneb lugeja nii naerma Willi ja Louisa totruste üle kui ka nutma dramaatiliste ja kurbade momentide ajal. Romaanist on tehtud ka film ning kirjanik Jojo Moyes on kirjutanud teosele ka teise osa, mis kannab nime „Pärast sind”. Raamat meeldib kindlasti ka teie emadele ☺

Matemaatikud sõjas

Romi Kõrgesaar, Mari-Liis Mets

Kaks õpetajat valmistavad midagi maitsvat ja toovad ajalehe toimetusele proovida. Toimetuse liikmed hindavad toitu 10 palli süsteemis ja jagavad kommentaare.

Õp Mark Gantsovski šokolaadivaht

TÖÖKÄIK:

Purusta metspähklid koos 1 spl suhkruga pastaks (tekstuurilt meenutab maapähklivõid, äkki annabki asendada maapähklivõiga, kuid pole ise kunagi proovinud). Sulata veevannis šokolaad. Eralda munakollased ja -valged. Vahusta munakollased koos 2 spl vee, essentsi ja 2 spl suhkruga. Pane kõik ained kaussi ja kauss omakorda sooja veevanni. Kuumuta segu 71 kraadini ja vispeldada umbes 6 minutit. Sega pähklipasta, šokolaad ja vahustatud munakollane ühtseks massiks. Vahusta munavalge koos vähese soolaga mikseriga. Seejärel moodusta suhkrusiirup 2 spl suhkru ja 3 spl veega, kuumutades 104 kraadi juures mõned minutid. Rahulikult siirupit lisades vahusta segu edasi. Lisa vahustatud munavalge olemasolevale segule. Vahusta 125 ml vahukoort ja lisa segule. Tekstuurilt on ta veel vedel ja kulbiga kergesti valatav. Vala sobivad portsjonid kaussidesse, lase neil külmkapis vähemalt tund kuni ööpäev seista. Serveerides lisa vahukoor ja pähklitükke.

KOOSTISOSAD:

250 g metspähkleid
5 spl suhkrut
100 g tumedat šokolaadi
3 suurt muna
5 spl vett
pisut pähkliessentsi
soola
125 ml vahukoort
peale veel vahukoort ja pähkleid

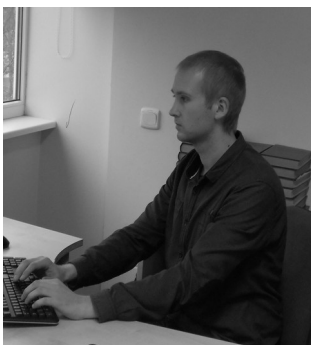

Kommentaariid: Väga huvitav maitseelamus. Mõnusalt õhuline ja kerge maiuspala. Vahukoor lausa sulas suus koos soolakate pähklitega.

9 p

VÕITJA!

Õp Esper Kaare kräsupcakook

TÖÖKÄIK:

Sega munad, suhkur, jahu, sooda ja hapukoort. Jaota tainas kahte kaussi ning ühele osale lisa 3 spl kakaod. Küpseta nii heledat kui tumedat tainast 180-kraadises ahjus 25 minutit. Seejärel lõika hele osa väikesteks kuubikuteks ja sega need hapukoorega. Lõika tume koogipõhi keskelt pooleks ning määri sinna vahele hapukoort ja lisa pool hapukoore-kuubikute segust. Koogi peale aseta ülejäänud hapukoore-kuubiku segu ning eelnevalt valmistatud glasuur. Aseta kook 12 tunniks jahedasse.

KOOSTISOSAD:

4 muna
4 dl suhkrut
6 dl jahu
2 tl soodat
400 g hapukoort

GLASUUR:

100 g võid
2 spl piima
3 spl suhkrut
2 spl kakaod

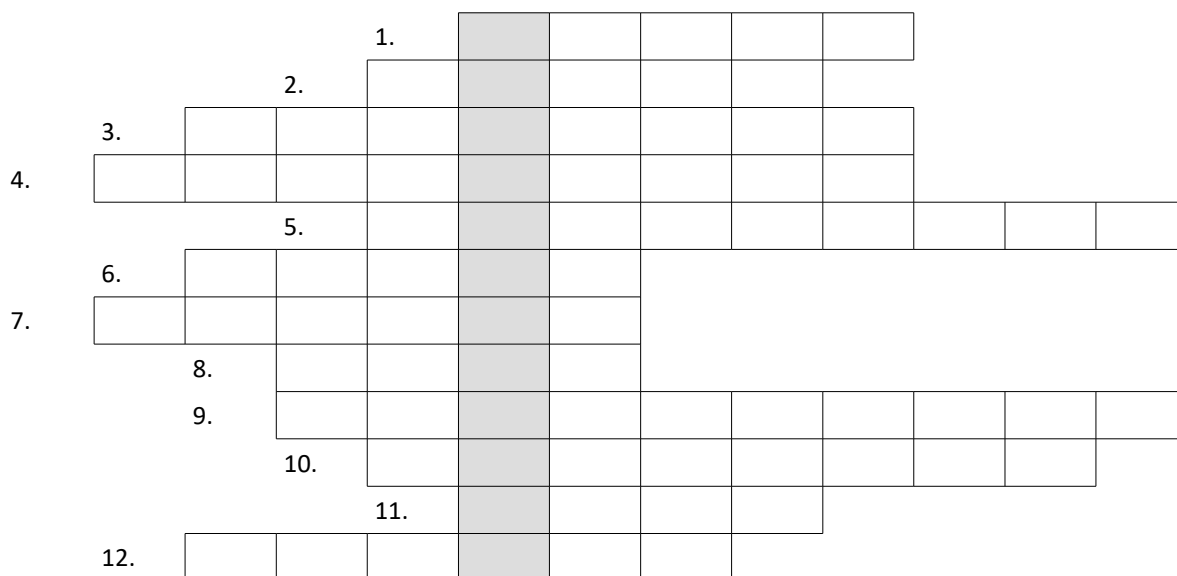
8,2 p

TÄIDIS:

200 g hapukoort

Kommentaariid:

Väga ilus ja suur kook. Tubli sooritus. Põhi oli natukene kuiv, kuid pealmine osa lausa sulas suus.

1. Raamatu „Mina enne sind” autor (perekonnanimi).
2. Mitmenda koha sai TJG võistkond Haabersti viktoriinis?
3. Õpetaja, kes osales jooga-*challenge*’is (perekonnanimi).
4. Mida tähendab väljend *leivad ühte kappi panema*?
5. Kill Kaare bändi nimi.
6. Linn, kust õp Seljamäe pärit on.
7. Koht, kus 1980. aastal toimusid purjeregati võistlused.
8. Õpetaja, kes on mänginud Vargamäe Andrest (perekonnanimi).
9. Uue algklasside õpetaja eesnimi.
10. Tähtis komponent kräsupeakoogi tegemisel.
11. Kodutütre perekonnanimi.
12. Linn, kust on pärit õp Marianne Koitla.

NB! Kolm esimest, kes saadavad ristsõna vastuse aadressile raamatukogu@jarveotsa.ee, saavad järgmise lehe tasuta!

SUDOKU

Sudokul on vaid üks reegel: tühjad kohad tabelis tuleb täita numbritega 1–9 nii, et üheski reas ega veerus ega ka üheski rasvase joonega piiratud 9 ruudukese suuruses tükis ei oleks korduvaid numbreid.

		4				1		
5			1	6				3
8				2				6
	8		6	4	1		5	
	1		5	9	8		3	
1				8				4
4			7	9				1
		9				7		

5		1				6		4
	9		3		6		5	
				9				
4								9
			1		9			
7								6
				2				
	8		5		7		6	
1		3					7	2

JÄRGMISES NUMBRIS:

- Persoonilugu õp Aleksandra Di Maioga
- Lapsepõlvest jutustab õp Kristi Väär
- Kokandusduellis uued hõrgutised
- Kuidas läheb beebiga kodus olevatel õpetajatel?
- Üritustest meie koolis